

Poštovani čitatelju,

od pokretanja *Radova Filozofskog fakulteta u Zadru* akademske godine 1959/1960 nastavnici romanskih odjela i klasične filologije objavljivali su svoje znanstvene i stručne priloge u njima. Transformacijom Filozofskog fakulteta u Sveučilište, transformirala se i izdavačka djelatnost. Svi razdjeli *Radova Filozofskog fakulteta u Zadru* ugasili su se pa tako i filološki. Mnogi su odjeli pokrenuli vlastite časopise. Odlučili smo tako i mi pokrenuti svoj. Staroj romanskoj jezgri, odjelima za francuski i talijanski, pridružili su se kolege s Odjela za klasičnu filologiju, studija španjolskog, katalonskog, galješkog i portugalskog jezika te Centra za jadranska onomastička istraživanja, utemeljena iste godine kao i Sveučilište. S obzirom na povijesni karakter onomastičkih istraživanja i vrlo veliku zastupljenost romanskog elementa u jadranskim onimima, smatrali smo da se suradnici Centra mogu s pravom priključiti utemeljiteljima časopisa.

Tražili smo ime koje bi nešto reklo o nama, i koje bi makar na nekoj točki sintetiziralo naša nastojanja. No, to nije išlo lako. Nakon brojnih prijedloga kojima smo uvijek nalazili slaba mjesta, odlučili smo se za ovaj koji također nije bez slabosti, no koji nam se u cjelini učinio najmanje loš, a ima neke evidentne prednosti. Časopis će nositi ime *Hieronymus*! Svakom tko je imalo upućen u svetačku nomenklaturu, jasno je da je riječ o latinskom imenu svetog Jerolima, za kojeg uvriježena predaja kaže da je bio tvrdoglav i da je bio Dalmatinac. Kako je dalmatinska provenijencija sveca jedni neprijeporna činjenica koja spaja sve domicilne članove redakcije i kako tvrdoglavost dobro pristaje našim karakternim osobinama, odlučili smo se uteći svečevu imenu. No, šalu na stranu, sveti Jerolim svakome tko se na bilo koji način bavio jezikom predstavlja jedan nedostižan uzor s obzirom na djelo koji nam je podario.

Uredništvo *Hieronymusa* želi se nadati da će se na njega i njegove suradnike preleti blagotvorni utjecaj koji je na hrvatsku i svjetsku romanistiku izvršio Žarko Muljačić, dugogodišnji profesor našeg nekadašnjeg Odsjeka za talijanski jezik i književnost, impozantan znanstveni i prevodilački opus akademika Branimira Glavičića koji je čitav svoj radni vijek ravnao Odsjekom za klasičnu filologiju, te znanstveni i nastavni rad naših profesora sa svih odjela i Centra. Jezična baština koju nam je namrla burna povijest ovoga grada, njegova okruženja i Jadrana toliko je bogata i tako raznovrsna da ni ova ni sljedeće generacije romanista i filologa neće odgovoriti na sva pitanja koja stoje pred nama.

Hieronymus želi okupiti sve istraživače s odjelâ i Centra koji su dosadašnjim radom stvorili znanstvenu osnovu za pokretanja časopisa. No, prije svega, ambicija je uredništva da oko sebe okupi i na svojim stranicama predstavi brojne mlade asistente i novake koji djeluju na našim odjelima i u Centru. Ne pođe li nam to za rukom, ovaj se pokušaj može smatrati neuspjelim.

Drugu skupinu naših suradnika tražimo među romanskim filozozima s europskih i svjetskih sveučilišta i instituta. Željeli bismo da nam na neki način vrate dug kojime su njihove romanske filologije zadužili hrvatski romanisti od Skoka do nedavno preminulih profesora Tekavčića i Vinje. Čini se da već prilozi za prvi broj pokazuju da naše nade i naši pozivi nisu bili bez odjeka.

Upućujemo naš poziv i znanstvenicima kojima romanske studije i općenito jezikoslovlje nisu u žarištu interesa a koji u svom znanstvenom radu operiraju korpusima, dokumentima i općenito građom koji su od važnosti za romansko jezikoslovlje, romansku filologiju i onomastiku. Osobito ovdje mislimo na povijesnu i arhivsku građu kao izvanredno važan element mnogih istraživanja.

Hieronymus će tako do kraja godine krenuti na prvo putovanje nevjerojatnom mrežom elektronskih impulsa. Nenaivki objave na ovaj način, mnogi već sada misle da je trebalo nastupiti u «čvršćem» mediju. Vrijeme će pokazati hoćemo li imati snage i razloga da se krene u tom smjeru. No, sa

sigurnošću možemo reći svima koji sumnjaju u elektroniku da status priloga neće ovisiti o mediju u kojem se predstavljaju, već i prije svega o njihovoj kvaliteti. Raditi nam je na tome da kvaliteta naših priloga podigne kvalitetu našeg časopisa do mjere da postane uvažena lektira u romanističkim i filološkim krugovima. A tada možemo razmišljati i o promjeni medija!

Zadar, studeni 2007.

Vladimir Skračić, glavni urednik